

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/28/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010065
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712010065.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovanej E. H., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. apríla 2013, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 13.02.2013, sp.zn. 2T 14/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 13.02.2013, sp.zn. 2T 14/2012 bola obžalovaná E. H. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodená spod obžaloby pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 17.09.2011 v čase asi o 17.00 hod. vo U., okres U., na ul. T.G.K., v priestoroch parku pri budove železničnej stanice po predchádzajúcej dohode napadli A. Q., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že I. Z. a S. K. od neho žiadali cigaretu a peniaze, čo im odmietol dať, preto ho I. Z. spolu s S. K. strčili a siahli odzadu za odev na zem, kde ho potom aj s E. H. bili a kopali do rôznych častí tela, následne ho prehľadali a z ruky mu vytrhli igelitovú tašku, v ktorej mal A. Q. peňaženku s finančnou hotovosťou 20,- Eur, občiansky preukaz, vodičský preukaz a preukaz poistenca I. U. N., 3 ks platobné karty nezistených čísel, mobilný telefón zn. R. XXXX-X, X.: XXXXXXXXXXXXXXXX a so I. kartou s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, laserový merač zn. H., 2 ks konzervy a 3 ks rožky, po čom z miesta činu ušli, čím A. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. R., I. XXX/XX spôsobili zranenia, a to pomliaždenia s krvnými podliatinami v oblasti tváre, v záhlaví, v temennej oblasti hlavy a v driekovej oblasti chrbtice, pomliaždenie steny hrudníka vľavo, tržnozmliaždené poranenie v oblasti očnice vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 12 dní a odcudzením vecí mu spôsobili škodu vo výške 586,75,- Eur,

keďže nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Podľa § 288 ods. 1,3 Tr. por. boli poškodené strany, a to A. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. R., I. XXX/XX a C. U. N., a.s. D., K. XX, X. XXXXXXXX, odkázané s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania, týkajúcich sa oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nemôže stotožniť. Poukázal jednak na to, že z výpovede poškodeného A. Q. zo dňa 18.09.2011 vyplýva, že igelitku s vecami, ktoré mu boli odcudzené držal v ruke a páchatelia mu ju vytrhli z ruky, pričom opísal aj páchatel'ov ako dvoch mužov a jednu ženu cigánku, ktorú vyslovene poznal pod priezviskom H. a aj ju vieryhodne opísal. Vychádzajúc z

jeho výpovede je zrejmé, že k prisvojeniu tejto veci došlo násilným konaním voči jeho osobe, čo naplňuje pojmové znaky zločinu lúpeže podľa § 188 Tr. zák. tak, ako to bolo špecifikované v podanej obžalobe. Pokiaľ došlo k zmene alebo k určitým odchýlkam vo výpovedi poškodeného na hlavnom pojednávaní, tieto sú spôsobené mentálnou úrovňou poškodeného, ktorý jednoducho nie je schopný úplne do podrobností zreprodukovať všetky okolnosti samotného útoku. Z vyjadrenia znalca z hlavného pojednávania vyplynulo, že poškodený trpí organickým psychosyndrómom, kde jedným z príznakov tohto ochorenia sú aj poruchy pamäte a teda poškodený si nemusí pamätať všetko a odstraňovanie rozporov, na ktoré hlavne poukazovala obhajoba, nemá žiadny efekt, skôr ho zmätie. Skutočnosť, že obžalovaná H. do incidentu nezasahovala, vychádzala len z výpovede tých svedkov, a to konkrétne svedka D. a K., ktorí sú priateľmi obžalovaných, teda aj H.. Proti týmto svedkom zostalo tvrdenie poškodeného osamotené, avšak bolo potvrdené objektívnejšími dôkazmi, a to listinnými vo forme lekárskeho správ, ako aj skutočnosťou, že odcudzené veci alebo ich časť bola nájdená na mieste činu. Záverom poznamenal, že nezanedbateľnou skutočnosťou je, že práve na základe oznámenia poškodeného a jeho prvotnej výpovedi boli pôvodne zadržaní všetci traja obžalovaní, teda medzi nimi aj obžalovaná H., ktorých poškodený jednoznačne opoznal a prvotné úkony takisto nasvedčovali tomu, že títo sa dopustili násilného konania voči poškodenému, ktorého napadli za účelom získania jeho vecí.

Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal, aby Krajský súd v Banskej Bystrici z dôvodu § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu vo Zvolene a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec Okresnému súdu Zvolen na nové prejednanie a rozhodnutie, resp., aby vo veci sám rozhodol.

K odvolaniu okresného prokurátora sa prostredníctvom svojej obhajkyne vyjadrila aj obžalovaná E. H.. V písomnom vyjadrení uviedla, že podľa jej názoru súd prvého stupňa rozhodol správne a zákonne, keď ju podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že žalovaný skutok spáchala. Ďalej dodala, že počas celého konania nebola jednoznačne vyvrátená jej obrana, že protiprávneho konania sa nedopustila, pričom poukázala na výpoveď svedka S. D. z prípravného konania zo dňa 11.01.2012, ako aj z hlavného pojednávania zo dňa 07.12.2012, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že ona bola počas celého incidentu na lavičke s D. K., kde spoločne celý čas sedeli, popíjali víno a tancovali. Taktiež svedok uviedol, že počas roztržky medzi poškodeným a ďalšími obžalovanými v uvedenej trestnej veci, a to S. K. a I. Z., poškodený spadol pod vplyvom alkoholu tvárou a celým telom do kríkov. Zdôraznila tiež, že z výpovede obžalovaného Z. a K. nevyplývalo, že by ona sa nejakým spôsobom podieľala na napadnutí, resp. akomkoľvek útoku voči poškodenému Q.. Okrem toho aj svedkyňa O. K. na hlavnom pojednávaní dňa 07.12.2012 potvrdila jej výpoveď, pričom zdôraznila, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu a k svedkyňi si dosť dovoľoval, ťahal ju preč, čo bolo dôvodom, že vznikol následný konflikt, ale ona do toho konfliktu nijakým spôsobom nezasahovala. Záverom zdôraznila, že poškodený často počas predmetného trestného konania menil výpoveď a zároveň v rámci hlavného pojednávania na otázky obhajcu niekoľkokrát uviedol, že nevie odstrániť určité rozpory v jeho výpovedi. Poznamenala, že veci, ktoré mali byť odcudzené poškodenému sa u nej nenašli, a to aj napriek tomu, že bola priamo po údajnom spáchaní skutku zadržaná. Okrem toho poukázala aj na výpoveď svedka K. V., ktorý bol prvotný ošetrojúci lekár poškodeného a ktorý skonšatoval iné druhy poranení, ako to uviedol vo svojom posudku K. P., to znamená, že K. P. zahrnul do svojho znaleckého posudku zranenia, ktoré ošetrojúci lekár, ani iný lekár nezistil, pričom tieto zranenia, vyplývajúce zo znaleckého posudku, pojala obžaloba aj zo samotného skutku v obžalobe, ktorý je jej kladený za vinu.

Navrhla preto, aby odvolací súd vzhľadom na výsledky dokazovania podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora, ako nedôvodné, zamietol.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prokurátor Okresnej prokuratúry vo Zvolene dňa 31.01.2012 pod sp.zn. 2 Pv 529/11-75 podal na okresný súd obžalobu v zmysle § 234 ods. 1 Tr. por. na S. K., I. Z. a E. H. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v obžalobe.

Okresný súd vo Zvolene rozsudkom zo dňa 13.02.2013 na základe vykonaného dokazovania prekvalifikoval konanie obžalovaných S. K. a I. Z. a uznal ich vinnými z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a súčasne tým istým rozsudkom podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovanú E. H. spod obžaloby pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., keďže nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná. Súčasne podľa § 288 ods. 1,3

Tr. por., poškodených, a to A. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. R., I. XXX/XX a C. U. N., a.s. D., K. XX, X.: XXXXXXXX, odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Vzhľadom k tomu, že voči prvostupňovému rozhodnutiu podali odvolanie jednak obžalovaní S. K., I. Z. ako aj okresný prokurátor, a to aj v neprospech obžalovanej E. H., ktorú prvostupňový súd spod obžaloby oslobodil, odvolací súd určil verejné zasadnutie na deň 10.04.2013, pričom zistil, že obžalovaný I. Z. neprevzal predvolanie na verejné zasadnutie, čím neboli splnené podmienky na konanie na odvolacom súde voči všetkým trom obžalovaným. Na základe týchto skutočností odvolací súd podľa § 21 ods. 1 Tr. por., a to z dôvodu urýchlenia konania, trestnú vec obžalovaného S. K. a I. Z. vylúčil na samostatné konanie s tým, že uvedená trestná vec je vedená na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 3 To 42/2013.

Po postupe v zmysle vyššie uvedených ustanovení Trestného poriadku krajský súd na verejnom zasadnutí konal len o odvolaní obžalovanej E. H..

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor predniesol návrh v súlade s písomným odôvodnením odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanej E. H. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Tak obhajkyňa obžalovanej, ako aj obžalovaná poukázali na vyjadrenie, ktoré poslali odvolaciemu súdu k dôvodom odvolania okresného prokurátora a navrhli odvolanie, ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 alebo 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliada len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom zistil, že odvolanie okresného prokurátora vo vzťahu k obžalovanej E. H. nie je dôvodné.

Podľa názoru krajského súdu, skutkové zistenia súdom prvého stupňa sú správne a zodpovedajú dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovanú E. H. podaná. Dôkazy vyhodnotil jednotlivo ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel, stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ust. § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. presvedčivo a v podstate aj vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a z akých dôvodov a prečo obžalovanú podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku analyzuje dôkaznú situáciu a sú v ňom uvedené aj úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj právnych úvahách na to nadväzujúcich.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal nielen na rozporuplné vyjadrenia poškodeného A. Q., ale aj na výpovede obžalovaných I. Z. a S. K., ktorí počas celého trestného konania uvádzali, že obžalovaná H. sa do konfliktu, ktorý vznikol medzi nimi dvoma a poškodeným A. Q., nijakým spôsobom nezapájala. Do týchto ich tvrdení zapadá aj výpoveď svedka S. D. a svedkyne O. K., ktoré výpovede taktiež vyzneli v prospech obžalovanej E. H.. Svedok S. D. jednak potvrdil tú skutočnosť, že aj napriek tomu, že celú udalosť sledoval zo vzdialenosti asi 5 metrov, nevidel, že by obžalovaná H. sa bola nejakým spôsobom podieľala na nedorozumení, práve naopak, uviedol, že E. H. sa konfliktu nezúčastnila a sedela na lavičke so svedkyňou O. K.. Taktiež uvedený svedok nevidel ani to, že by

niekto z obžalovaných, teda ani obžalovaná H., bol poškodeného prehľadával. Túto verziu svedka potvrdila aj ďalšia vypočutá svedkyňa, a to O. K., ktorá vo svojej výpovedi tiež uviedla, že všetkých troch obžalovaných, teda S. K., I. Z. ako aj E. H. z videnia pozná, avšak nijaké priateľské vzťahy medzi nimi neexistujú. Uvedená svedkyňa potvrdila skutočnosť, že vznikol konflikt, ktorý v podstate vyvolal poškodený Q., avšak ani z jej výpovedi nevyplývalo, že by sa obžalovaná E. H. akýmkoľvek spôsobom do tohto konfliktu zapájala. Zdôraznila, že konflikt prebiehal len medzi poškodeným a S. K. a I. Z..

Okrem vyššie uvedených výpovedí veľmi dôležitým zistením v danej veci bolo aj to, že žiadna vec, ktorá mala byť odcudzená poškodenému A. Q. sa u obžalovanej E. H. nenašla, hoci k jej zadržaniu došlo krátko na to, ako celý konflikt mal prebehnúť.

Aj keď jediným dôkazom, ktorý obžalovanú určitým spôsobom usvedčoval, bola výpoveď poškodeného A. Q., v tejto súvislosti treba poukázať jednak na to, že uvedený svedok bol sám pod vplyvom alkoholu, celý konflikt v podstate vyvolal a nevedel odstrániť rozpory vo svojej výpovedi, na ktoré poukázal prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia. Vznikli teda vážne pochybnosti o tom, či obžalovaná E. H. sa skutočne protiprávneho konania dopustila.

V súhrne možno teda konštatovať, že v danej trestnej veci existujú dve skupiny dôkazov, jednak výpoveď poškodeného A. Q., na ktorú poukazuje okresný prokurátor vo svojom odvolaní a na druhej strane výpoveď obžalovanej E. H. a ďalších obžalovaných S. K. a I. Z., no najmä svedkov S. D. a O. K.. Za danej dôkaznej situácie nie je potom možné bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že by sa bola obžalovaná dopustila takého protiprávneho konania, ako je to uvedené v obžalobe okresného prokurátora.

Na základe vyššie uvedených skutočností potom odvolací súd musel skonštatovať, že žiadnym z dostupných dôkazov, ktoré boli produkované v rámci trestného konania, sa bez akýchkoľvek pochybností nepreukázalo to, že by obžalovaná E. H. sa bola dopustila zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. tak, ako jej to kládla obžaloba za vinu.

Odvolací súd poznamenáva, že kvalita skutkových zistení, na základe ktorých by bolo možné obžalovanú uznať vinnú z akéhokoľvek protiprávneho konania, popísaného v obžalobe, v danom prípade bola nepresvedčivá, resp. pochybná.

Vo všeobecnosti súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domniek a z hypotéz, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja. V prípade, ak ostanú po vykonaní všetkých dosiahnutých dôkazov, v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovanej a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, ako v tomto prípade, musí sa rozhodnúť v prospech obžalovanej. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavovať v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“.

Na základe týchto skutočností potom odvolací súd poznamenáva, že postup prvostupňového súdu, keď vykonané dôkazy postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil v prospech obžalovanej a túto spod obžaloby pre vyššie uvedený skutok oslobodil, bol správny, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala.

Správny bol aj výrok súdu, ktorým podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodené strany, a to A. Q. a C. U. N., a s. D., odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie a ani v tomto smere nebol dôvod pre jeho zmenu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. vo vzťahu k obžalovanej E. H. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.